

The Oscar Moore Trio

Body and Soul

Si haguessim de triar els cinc millors guitarristes de tota la història del jazz, amb els ulls clucs hi hauriem d'incloure forçosament Oscar Moore.

Oscar Moore tot hi havent estat un puntal definitiu de la guitarra en el jazz, no ha estat mai recunegut com s'hauria d'haver fet, la seva tècnica superba, impressionant, depurada, sobre tot això últim, d'una netedat inconfusible, perquè quan hom escolta Oscar Moore no se l'hi escapa ni una sola nota, i, això sí que és una qualitat que cal tenir en compte amb un instrument tant difícil com és la guitarra. Però si aquesta no fos una qualitat suficient, que ho és, i cal afegir aquí, la classe, la manera personal i perfecte d'inventar les frases musicals, amb un gust exquisit, perfecte, sense posar-hi massa notes, ni mancar-n'hi una. L'Oscar Moore se'l podria anomenar l'aristòcrata de la guitarra.

Dissortadament la seva producció discogràfica és petita, i possiblement per aquest motiu no ha estat ni serà mai gaire conegut per l'afecionat al jazz. Fora de les gravacions efectuades amb el Trio de Nat King Cole, poques altres vegades el podem trobar. Si més no l'altra dia remenant per les cases de discos especialitzades de París va caure a les meves mans un LP, editat a Itàlia amb el nom de The Oscar Moore Trio, i honestament puc dir que fou un dia de sort, perquè de tot el que he pogut escoltar d'aquest mestre del jazz i de la guitarra, és sens dubte el millor.

El LP, en qüestió fou gravat a New York el 1970, i els dos músics que acompanyen Oscar Moore, no són pas coneguts per les nostres alçaries, però compleixen el seu deure de manera perfecta, sobre tot el contrabaix.

Dels deu enregistraments que componen l'LP, crec sens dubte que el millor és BODY AND SOUL, tema arxiconegut i interpretat per tots els músics de jazz, i que Oscar Moore el tenia com a predilecte. Durant tot l'enregistrament es passen el tema del piano a la guitarra, preponderant ell, l'Oscar, amb una quantitat d'idees i frases, entre

la melodia directa, improvisada, i els acords extraordinaris que només ell sap fer, escapant-se de manera singular del tema i donant-nos una lliçó de com i quan s'han de tocar a tot preu les idees que van sortir, però és clar, si la tècnica de l'interpret hi arriba.

Ja he dit en altres ocasions que no és pas necessari tocar moltes notes per fer jazz, cal només tocar les que calguin, sense posar-n'hi massa ni poques, heus aci l'equilibri, que com tota manifestació artística es destrueix si hi ha massa de tot, i et quedes amb les ganes si n'hi ha poc.

L'Oscar Moore s'aparta de tots els altres guitarristes haguts abans i després d'ell, ja que, si va sortir de l'escola de la postguerra, amb les possibilitats de l'electrònica, dins un Món en el qual també poden incloure el formidable Charlie Christian, va saber aprofitar les possibilitats de les noves tècniques instrumentals, sense apartar-se ni un moment de la vertadera música de jazz.

Dades discogràfiques

THE OSCAR MOORE TRIO

Oscar Moore (g) Joe Comfort (b)
Gerald Wiggins (p)
VDS 213

temes enregistrats: Cara A

7-8-1970 ITS ONLY A PAPER MOON
" BOODY AND SOUL
" OLD KING COLE
" THAT'S ALL AFTERGLOW

temes enregistrats: CARA B

14-7-1970 THIS WILL MAKE YOU LAUGH
" I'LL REMEMBER YOU
" SWEET LORRAINE
" GEE BABY AINT'T I GOOD TO YOU
" COME IN OUT THE RAIN

Jordi Vall Escriu